

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-44/2023-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Tanje Pavelin, predsjednice vijeća, te Ivana Turudića, univ.spec.crim. i Tomislava Juriše, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Bujas, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optužene S. K. i drugih zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj: 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17. i 118/18. – dalje: KZ/11.) i drugih, odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženih S. K. i M. K. podnesenima protiv presude Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj K-6/2022-53 od dana 21. studenog 2022., u sjednici vijeća održanoj 5. travnja 2023., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženih S. i M. K., branitelja optužene S. K., odvjetnika K. K. te branitelja optuženog M. K., odvjetnika Z. M.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika, optužene S. K. i optuženog M. K., kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Županijski sud u Slavonskom Brodu, presudom od 21. studenog 2022., broj K-6/2022-53, proglasio je krivom optuženu S. K., zbog kaznenog djela protiv života i tijela, pomaganjem u ubojstvu iz članka 110. u vezi članka 38. KZ/11. i optuženog M. K., zbog kaznenog djela protiv života i tijela, ubojstva iz članka 110 KZ/11., činjenično i pravno pobliže opisanog u izreci pobijane presude.

1.1. Optužena S. K. je na temelju članka 110. KZ/11. u vezi članka 38., uz primjenu članka 41., članka 44. stavak 1. i članka 47. KZ/11., osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina, dok je optuženi M. K., na temelju članka 110. KZ/11. uz primjenu članka 41., članka 44. stavak 1. i članka 47. KZ/11., osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina,

1.2. Na temelju članka 54. KZ/11., optuženoj S. K. je u kaznu zatvora na koju je osuđena uračunato vrijeme uhićenja 21. studenog 2019., te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru počev od 23. studenoga 2019. pa sve do 7. svibnja 2020., te od 18. lipnja 2020. do 3. srpnja 2020. te od 4. listopada 2021. pa nadalje, dok je optuženom M. K., na temelju istog članka, u kaznu zavora na koju je osuđen uračunato vrijeme uhićenja 21. studenog 2019., te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru počev od 23. studenoga 2019. pa sve do 7. svibnja 2020., te od 18. lipnja 2020. do 3. srpnja 2020., te od 4. listopada 2021. pa nadalje.

1.3. Na temelju članka 148. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/13., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje u tekstu: ZKP/08.) optuženoj S. K. i optuženom M. K., naloženo je da solidarno naknade troškove kaznenog postupka i to na ime dolaska svjedoka u visini od 261,80 kuna odnosno 34,75 eura, na ime provedenih vještačenja i to biološkog vještačenja iznos od 23.540,00 kuna odnosno 3.124,29 eura i psihijatrijsko-psihološkog vještačenja iznos od 19.695,00 kuna odnosno 2.613,98 eura, kao i trošak zastupanja oštećenika po punomoćniku, o čemu će biti doneseno posebno rješenje. Naloženo im je nadalje da naknade i paušalni iznos troškova kaznenog postupka u visini 2.000,00 kuna odnosno 265,45 eura svaki, u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, a optuženoj S. K. naloženo je da plati i trošak zastupanja branitelja po službenoj dužnosti, odvjetnice J. L., u iznosu od 4.593,75 kuna odnosno 609,70 eura.

1.4. Na temelju članka 79. KZ/11. od optuženice i optuženika, oduzeti su svi predmeti i stvari upisani u potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj ..., ..., ..., ..., ..., ..., sve od 22. studenog 2019., te od K. K. upisani u potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta broj ... od 29. studenog 2019., te je odlučeno da se ti predmeti i stvari po pravomoćnosti presude imaju uništiti.

2. Protiv prvostupanjske presude žalbe su podnijeli državni odvjetnik te optuženici.

2.1. Državni odvjetnik se žali zbog odluke o kazni i predlaže da se “žalba uvaži te pobijana presuda preinači u odluci o kazni.”

2.2. Optužena S. K. se žali po branitelju, odvjetniku K. K., zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. i stavak 2. ZKP/08., zbog povrede kaznenog zakona iz članka 469. stavak 1. točka 4. ZKP/08., i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 470. ZKP/08., s prijedlogom Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske da „preinači pobijanu presudu na način da optuženicu oslobodi od optužbe, a podredno da presudu ukine i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku“.

2.3. Optuženi M. K. žali se po braniteljima, odvjetniku Z. M. i odvjetnici A. P., zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 9., 10. i 11., stavak 2. i 3. ZKP/08., povrede kaznenog zakona iz članka 469. ZKP/08. i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 470. ZKP/08. s prijedlogom da „drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i optuženika oslobodi od optužbe, a podredno da ukine prvostupanjsku presudu u cijelosti i predmet vrati na ponovno raspravljanje i odluku“.

2.4. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

3. Na temelju članka 474. stavak 1. ZKP/08., spis je bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Postupajući prema zahtjevu optuženih S. i M. K. u žalbama, u smislu članka 475. stavak 1. ZKP/08., o sjednici vijeća izviješteni su optuženici i njihovi branitelji, kao i državni odvjetnik. Sjednici drugostupanjskog vijeća prisustvovali su, putem video-konferencijske veze, optuženi S. i M. K., branitelj optužene S. K., odvjetnik K. K. te branitelj optuženog M. K., odvjetnik Z. M. dok nije pristupio zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i braniteljica optuženog M. K., odvjetnica A. P. iako su o sjednici uredno obaviješteni pa je, sukladno članku 475. stavku 3. ZKP/08., sjednica održana u njihovoj odsutnosti.

5. Žalbe nisu osnovane.

6. Nisu u pravu optuženici kada navode da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., jer da je izreka presude nerazumljiva, proturječna sama sebi te da nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Nerazumljivost izreke optuženici nalaze u nejasno opisanoj ulozi pomagača optužene S. K., pri čemu optužena smatra da iz činjeničnog opisa ne proizlaze radnje pomaganja, dok optuženi M. K. opisane radnje pomaganja smatra radnjama poticanja te ujedno smatra nerazumljivim „zašto bi zajednička namjera na ubojstvo, optuženika pozicionirala na počinitelja, a optuženicu na pomagača.“

6.1. Međutim, protivno navodima žalitelja, izreka pobijane presude je jasna i razumljiva, ne proturječi sama sebi te presuda sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, dok žalbeni navodi oboje optuženika kojima se problematizira uloga optuženog M. K. kao počinitelja te optužene S. K. kao pomagača u počinjenju kaznenog djela, predstavljaju žalbenu osnovu povrede kaznenog zakona, pa će se ti navodi razmatrati naknadno u okviru te žalbene osnove. Žalbeni navod optuženog M. K. da izreka pobijane presude nije jasna jer da joj nedostaje opis mjesta, načina i sredstva počinjenja kaznenog djela ubojstva, nije osnovan, a to stoga što činjenični opis sadrži opis svih bitnih obilježja ovog kaznenog djela kao uloge i radnji počinitelja/pomagača, žrtve te vremena i mjesta počinjenja kaznenog djela, a što (iako izostaje definirano sredstvo i način počinjenja kaznenog djela) činjenični opis čini određenim u dovoljnoj mjeri za donošenje meritorne odluke.

6.2. Nadalje, nije u pravu optuženi M. K. da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08., jer da mu je teško povrijeđeno pravo na pošteno suđenje navodom prvostupanjskog suda u točki 45.1. pobijane presude gdje se navodi da obrana nije predložila izvođenje dokaza na svoje navode da je smrt mogla nastupiti i s drugim oblikom namjere, iz nehaja ili da se radi o drugoj pravnoj kvalifikaciji. Žalitelj smatra da je teret dokaza na optužbi te da ovakvim navodima prvostupanjski sud „vrijeđa načelo nedužnosti.“ Naime, u pravu je optuženik da je teret dokaza na optužbi, međutim navedeno podrazumijeva i da obrana treba dokazima poduprijeti svoje navode. Stoga, zaključak prvostupanjskog suda, kada otklanja navode obrane optuženog M. K., „da kazneno djelo nije počinjeno iz nesretnog slučaja, afekta ili nužne obrane, jer navedeno ne proizlazi iz izvedenih dokaza niti iz obrane optuženika, jer da bi u protivnom obrana predlagala dokaze u tom pravcu“, ne narušava pretpostavku nedužnosti, već

osnovanu argumentaciju zaključka prvostupanjskog suda da je optuženik počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret.

6.3. Optuženi M. K. smatra da je prvostupanjski sud počinio i bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP/08., jer da nakon izmjene optužnice nije pozvao optuženike na očitovanje o krivnji, čime da je povrijedio odredbu članka 441. stavak 6. ZKP/08. te mu povrijedio pravo na obranu.

6.4. U pravu je optuženik da prvostupanjski sud nakon izmjene optužnice na raspravi 21. studenog 2022., nije pozvao optuženike da se očituju o osnovanosti izmijenjene optužnice, pri čemu je na zapisniku naveo „s obzirom na neznatne izmjene optužbe u činjeničnom opisu, neće se pozivati okrivljenike na davanje novih izjava o krivnji.“ Naime, članak 441. stavak 6. ZKP/08., ne propisuje stupanj izmjene koji opravdava pozivanje okrivljenika na očitovanje, već pri svakoj izmjeni optužnice optuženik se poziva da se očituje o njezinoj osnovanosti prema članku 415. stavak 3. ZKP/08. Međutim, iako prvostupanjski sud u tijeku rasprave nije primijenio odredbu članka 441. stavak 6. ZKP/08., to nije utjecalo na presudu, pa stoga nije počinjena ni bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP/08. Naime, zadnja izmjena optužnice izvršena je na zadnjoj raspravi 21. studenog 2022., nakon čega su optuženici pozvani da iznesu svoju obranu. Stoga, iako optuženici nisu formalno, u smislu članka 441. stavak 6. ZKP/08., pozvani na očitovanje o osnovanosti optužnice nakon izmjene, sadržajno im to pravo nije uskraćeno, jer su imali priliku nakon izmjene optužnice iznositi svoju obranu te pritom i iznijeti svoje očitovanje o osnovanosti optužbe.

6.5. S obzirom na sve navedeno, nisu ostvarene bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje žalbama optuženici upiru, niti drugi oblici ove povrede na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

7. Nadalje, optuženici se žale zbog povrede kaznenog zakona na njihovu štetu. Optužena S. K. polemizira sa svojom ulogom u počinjenju kaznenog djela, smatrajući da „se postavlja pitanje radi li se o poticanju, pomaganju ili prikrivanju“, dok optuženi M. K. dovodi u pitanje svoju ulogu počinitelja, s obzirom na navedenu zajedničku namjeru, što bi pretpostavljalo supočiniteljstvo te dovodi u pitanje pravnu kvalifikaciju djela, navodeći da se, s obzirom da ne postoji tijelo žrtve, sredstvo i način počinjenja djela, ne može se isključiti da se u konkretnom slučaju radi o kaznenim djelima iz članka 112. ili članka 113. KZ/11.

7.1. Prvenstveno, u odnosu na navode žalbe koji su izneseni u okviru bitne povrede odredaba kaznenog postupka, a suštinski predstavljaju povredu kaznenog zakona, valja reći da se u opisanim radnjama optuženice (dolazak na zakazani sastanak, susret sa žrtvom, usmjeravanje žrtve prema automobilu po navođenju optuženika, ulazak u automobil, podupiranje optuženika u namjeri te pranje tragova), ne ostvaruju vlast nad djelom, niti one predstavljaju poticanje na počinjenje kaznenog djela, već su to sadržajno radnje pomaganja u ostvarenju kaznenog djela ubojstva, koje je počinio optuženi M. K.. Naime, te radnje su dale doprinos cijeloj akciji, odnosno njima je optuženica odradila svoj dio posla prema unaprijed stvorenom planu te na taj način bez sumnje pomogla optuženom M. K. u ostvarenju tog kaznenog djela u smislu odredbe članka 38. KZ/11.

7.2. Pri tome, pogrešno smatra optuženi M. K., da opisana radnja „podupiranja okrivljenika M. K. u njegovoj nakani da usmrti Z. F.“, predstavlja poticanje na počinjenje kaznenog djela. To stoga što radnja poticanja predstavlja psihički utjecaj na glavnog počinitelja kako bi ga se navelo da donese odluku o počinjenju kaznenog djela, dok pomaganje predstavlja svako podupiranje glavnog počinitelja u počinjenju kaznenog djela pri čemu pomagatelj daje kauzalni doprinos počinjenju kaznenog djela (P.N., Opći dio kaznenog prava, Zagreb, 2004., 307-310). U situaciji već stvorene namjere na ubojstvo, a što je ovdje slučaj, radnja podupiranja, na način kako je opisana, predstavlja doprinos optuženice ostvarenju već stvorene namjere na ubojstvo u vidu pomaganja radnjama koje su opisane. Stoga je ispravno prvostupanjski sud pravno okvalificirao radnje optuženice u činjeničnom opisu kaznenog djela kao kazneno djelo pomaganja u ubojstvu.

7.3. Žalbeni navodi optuženog M. K. kojima polemizira sa pravnom kvalifikacijom, te smatra da su „moguće ostvarena i obilježja kaznenog djela iz članka 112. KZ/11., odnosno članka 113. KZ/11.“, predstavljaju tzv. posrednu povredu kaznenog zakona koja sadržajno predstavlja povredu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa će se ovaj žalbeni navod razmatrati u okviru te žalbene osnove.

7.4. Slijedom navedenog, nije utvrđeno da bi prvostupanjski sud povrijedio kazneni zakon na štetu optuženika, jer su žalbe optuženika ocijenjene neosnovanima, a ova povreda nije utvrđena ni razmatranjem pobijane presude po službenoj dužnosti.

8. Pobijajući ispravnost utvrđenog činjeničnog stanja optužena S. K. i M. K. smatraju da je pogrešno utvrđeno da je optuženica pomagala optuženiku u ubojstvu Z. F., kao i da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da su optuženici išli s namjerom i ciljem usmrćenja oštećenice dogovorno. Smatraju da je preuranjen zaključak da je oštećenica mrtva, već da se radi o nestaloj osobi koja za sada nije pronađena, jer da je oštećenica imala problema sa suprugom (što da dokazuju presude prekršajnih sudova kojima je suprug oštećenice osuđivan zbog nasilja u obitelji), „da je od ranije poznato da napušta obitelj i ne vraća se po nekoliko dana“, čime da je neopravdan zaključak da je motiv za njezin nestanak na strani optuženika, već da je motiv za počinjenje terećenog kaznenog djela imao upravo suprug oštećenice. Nadalje, osporavaju rezultate metode Blue star Forensic, pozivajući se na navode sudskog vještaka da do pozitivne reakcije može doći i u kontaktu sa životinjskom krvi te kemikalijama koje sadrže natrijev-hipoklorid, dok trag krvi oštećenice pronađen na tenisici optuženika ne smatraju indicijom za smrt oštećenice, jer da je sudski vještak rekao da se radi o oskudnoj brisotini krvi. Nadalje, optužena S. K. smatra da je činjenično stanje i nepotpuno utvrđeno jer je prvostupanjski sud odbio dokazni prijedlog da se izvrši psihijatrijsko vještačenje optuženice na okolnost njezine ubrojivosti „u trenutku kada je govorila nepovezane riječi te nakon što je pokušala suicid u zatvoru.“

8.1. Optuženi M. K. smatra i da je prvostupanjski sud pogrešno neuvjerljivom ocijenio njegovu obranu, kao i iskaze svjedoka D. L. i Ž. P. samo zato što su različito iskazivali o težini svinje te da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je optuženik priznao ubojstvo pozivajući se na iskaz svjedoka J. U.. Nadalje smatra i da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, jer da nije utvrđeno radi li se o izravnoj, neizravnoj namjeri ili nesretnom slučaju. Zaključno smatra da „indicija može biti, ali ne čine zatvoren krug, potpuno su nejasne te je sve teško povezati u jednu

cjelinu, osim upravo ovakvim proglašavanjem zatvorenog kruga nečega što uopće nije zatvoren krug indicija i ne čini visok stupanj izvjesnosti za počinjenje kaznenog djela na način kako se presuđuje.“

8.2. Međutim, protivno žalbenim navodima oboje optuženika, prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza potpuno i pravilno utvrdio postojanje svih odlučnih činjenica, te ocjenom izvedenih dokaza osnovano utvrdio kako je dokazano postojanje zatvorenog kruga indicija, koji nedvojbeno upućuju na optuženike kao počinitelje kaznenog djela za koje su proglašeni krivima.

8.3. Naime, kao što je već navedeno, prvostupanjski sud svoj zaključak da je optuženi M. K. počinio kazneno djelo ubojstva, a optužena S. K. kazneno djelo pomaganja u ubojstvu, temelji na zatvorenom krugu indicija. Doista, ukoliko nema neposrednih dokaza da je neki optuženik počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret, činjenično stanje se može utvrditi izvođenjem posrednih dokaza, a osuđujuća presuda temeljiti na zatvorenom krugu indicija, u kojoj situaciji osnov osuđujuće presude predstavlja niz međusobno povezanih činjenica koje tvore nedjeljivu i logičnu cjelinu. Rezultati posrednih dokaza moraju činiti zatvoreni krug utvrđenih činjenica koje, sa punom sigurnošću, upućuju na zaključak da su optuženici počinili kazneno djelo koje je predmet optužbe, a što u konkretnom slučaju, protivno žalbenim navodima optuženog M. K., i ostvareno.

8.4. Ispravno prvostupanjski sud utvrđuje da su optuženi M. K. i oštećena Z. F., nakon što su se upoznali na putu za M., nastavili kontaktirati (što potvrđuje ispis telefonskih kontakata te iskaz svjedoka D. i M. F.), kao i da je navedeno smetalo optuženoj S. K., koja je u više navrata verbalno (između ostalog navodeći da će ju gurnuti u provaliju) i fizički napala oštećenicu zbog ljubomore, a što proizlazi iz iskaza svjedoka S. K. i A. Č.. Također svjedok S. K. u svom iskazu navodi da mu se optuženi M. K. požalio da ima problema sa suprugom koja mu čita poruke na mobilnom uređaju, a da mu se oštećenica učestalo javlja. Ovako ispravno utvrđene činjenice, protivno žalbenom navodu oboje optuženika, dokazuju motiv kod oboje optuženika da ubiju oštećenicu.

8.5. Nadalje, ispravno je utvrđeno (putem ispisa telefonskih poziva) da je inkriminiranog dana, sat vremena prije susreta oštećenice sa optuženom S. K. ispred bolnice dr. J. B. u ulici (što potvrđuje snimka nadzornih kamera), upućen telefonski poziv sa kućnog telefonskog broja obitelji K. na kućni telefonski broj obitelji F., nakon čega, svjedok D. F. iskazuje, da mu je supruga rekla da mora otići do bolnice te ju je on tamo odvezao te vidio da se ispred kioska „T.“ susrela sa „ženom u crnom kaputu“ s kojom je otišla u pravcu gradske tržnice u S. B.. Snimke nadzornih kamera potvrđuju iskaz ovog svjedoka, kao i da je „žena u crnom kaputu“ optužena S. K., koja je oštećenicu (po uputama i navođenju optuženog M. K.) dovela do njihovog automobila te sjela s njom na zadnje sjedalo, dok ih je optuženik odvezao ... ulicom u nepoznatom smjeru. Ovako ispravno utvrđene činjenice ukazuju da je optužena S. K. u dogovoru sa optuženim M. K. oštećenicu pozvala na sastanak te je dovela do automobila gdje ih je čekao optuženi M. K..

8.6. Dakle, ovakav način namamljivanja oštećenice na sastanak od strane optuženice, koja odvozi oštećenicu, po navođenju optuženika (a koji se skriva od oštećenice) do njihovog automobila na parkiralištu te je odvoze u nepoznatom

smjeru, ispravni čini zaključak prvostupanjskog suda da se radi o radnjama pomaganja optuženice te ispravno prvostupanjski sud odbija prihvatiti obranu optuženog M. K., da su on i optuženica „nešto sa oštećenicom htjeli raspraviti“, jer ispravno zaključuje prvostupanjski sud da bi to tada učinili na javnom mjestu, npr. u caffè baru, pri čemu bi oboje optuženika tada bili prisutni, a ne bi se optuženik skrivao do dovođenja oštećenice na parkiralište niti bi bilo potrebno odvoženje u nepoznatom smjeru daleko od mjesta gdje su mogli biti viđeni od drugih.

8.7. Isto tako, protivno žalbenim navodima, osnovano je otklonjena obrana optuženika da je oštećenica zvala njih da dogovori sastanak, jer je ispisom telefonskih poziva utvrđeno da je inicijativa potekla sa telefonskog kućnog broja obitelji K., kao i dio obrane gdje je optuženik naveo da je oštećenici zazvonio telefon te da se ista javila nakon čega da su oni otišli te ju ostavili, jer tako ne proizlazi iz ispisa telefonskih poziva kao i iskaza kćeri i supruga oštećenice).

8.8. Istog dana, sat vremena nakon susreta optuženice sa oštećenicom kod kioska „T.“ u 17,23 sati (što bilježe snimke nadzornih kamera), svjedok V. B., zaposlenik Đ. Đ. M.-d. d.o.o., iskazuje da je u 18,30 u firmi zatekao optuženika, iako je radio jutarnju smjenu nakon koje je u 15 sati otišao kući, da se presvlači iz radne odjeće u civilnu te da mu je djelovao smušeno. Navedena okolnost objašnjava razlog što na odjeći optuženika koja je od njega oduzeta i vještačena nisu pronađeni tragovi krvi oštećenice, a time i žalbeni navod optuženika u tom smjeru čini neosnovanim, već je samo na tenisici optuženika pronađena kap krvi od oštećenice, a koju okolnost optuženik u svojoj obrani nije otklonio niti opravdao a ni nastojao ili uspio objasniti. Žalbeni navodi da se moglo raditi o rezultatu naguravanja sa oštećenicom, nije u skladu sa obranom optuženika u kojoj nije spominjao da bi oštećenica prilikom naguravanja zadobila bilo kakve ozljede, već navodi da „ne zna je li se povrijedila“. Da se oštećenica povrijedila prilikom naguravanja sa optuženikom, kako on to prikazuje, te da joj je doista kapljica krvi pala na njegovu tenisicu, morala bi stajati dovoljno blizu njega, a što on tada ne bi mogao ne primijetiti. Stoga su neosnovani i ovi žalbeni navodi te je ispravno obrana optuženika otklonjena i cijenjena da je usmjerena otklanjanju kaznene odgovornosti.

8.9. Nadalje, iako provedenim biološkim vještačenjem nisu utvrđeni tragovi krvi po dostavljenim brisevima izuzimanja tragova djelovanjem sredstva Blue Star Forensic, rezultati tog preliminarnog sredstva, detaljno opisani pod točkom 23. obrazloženja presude, predstavljaju indicij da se radi o krvi, pa ga ispravno prvostupanjski sud, protivno žalbenim razlozima, uzima u obzir. Naime, opisani tragovi koji su bili vidljivi u automobilu, putu prema kući, predmetima opisanim pod točkom 40. obrazloženja presude, u unutrašnjosti kuće, osobito u kupaonici, gdje je utvrđen trag na mašini za rublje koji upućuje da se radilo o tolikoj količini da se slijevala niz mašinu, iako sudski vještak navodi da sa navedenim sredstvom može reagirati i životinjska krv i sredstvo za čišćenje, međutim takav navod ne isključuje da se u konkretnom slučaju radilo o ljudskoj krvi.

8.10. Stoga su neosnovani žalbeni navodi oboje optuženika kojima se osporava prihvaćanje rezultata preliminarnih vještačenja navodima da se radilo o životinjskoj krvi svinja i pilića koji su klani te sredstvu za čišćenje kojim se ta krv prala, kao i pozivanje na iskaze svjedoka D. L. i Ž. P. koji su naveli da su kod optuženika sredinom studenog klali svinju. Naime, unatoč okolnosti da sredstvo Blue Star

Forensic može dati pozitivan rezultat i sa životinjskom krvi i sredstvima za čišćenje, ispravno prvostupanjski sud ne isključuje mogućnost da su tragovi koji su sa navedenim sredstvom utvrđeni ne potječu od ljudske krvi oštećenice. Osobito stoga što nije životno logično da bi optuženik prilikom svinjokolje toliku količinu krvi ostavio na mašini za pranje rublja, umivaoniku, pipama, cijevi, na cijeloj unutrašnjosti automobila, pri čemu svjedoci D. L. i Ž. P. oboje iskazuju da su svinju klali u „bašči pokraj svinjca“ gdje su krv odmah oprali, pa se stoga pogrešno optuženik u žalbi poziva na njihove iskaze smatrajući da potvrđuju njegovu obranu. Isto tako, da se radilo o reakciji sredstva Blue Star Forensic samo na sredstvo za čišćenje, zasigurno se ne bi mogli detektirati tragovi slijevanja na mašini za rublje, već bi svi tragovi regirali kao brisotine, kao što je bilo vidljivo na automobilu.

8.11. Nije u pravu optuženi M. K. kada smatra da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je optuženik priznao ubojstvo pozivajući se na iskaz svjedoka J. U., jer da u svom iskazu svjedok govori da je optuženik to „riješio“, a ne da je oštećenicu ubio. Naime, prvostupanjski sud u obrazloženju presude na temelju iskaza ovog svjedoka ne zaključuje da je optuženi M. K. priznao počinjenje ovog djela, nego ovaj iskaz ispravno, zajedno sa ostalim indicijama, koristi za utvrđenje činjenice da je on to počinio. Iskaz svjedoka U., u kojem navodi da mu je optuženi K. rekao „da je napravio što je napravio, da je morao zaštititi obitelj, da ih je ta žena maltretirala, da je tražio pomoć policije a nitko mu nije pomogao i da je sam to morao riješiti, a da je optužena S. K. rekla da kad su izašli izvan grada da je M. Z. izvukao iz vozila otišao nekuda s njom i bez nje se vratio, da je Z. krvarila iz glave, koja je bila naslonjena na njoj, pa je i njezina odjeća bila krvava, prvostupanjski sud ispravno prihvaća kao vjerodostojan te iz njega ispravno zaključuje da je upravo optuženik M. K., svjesno i voljno počinio kazneno djelo ubojstva oštećene Z. F..

8.12. Nisu osnovani žalbeni navodi oboje optuženika kojima osporavaju iskaz svjedoka oštećenika D. F., smatrajući da je on imao motiv za ubojstvo oštećenice. Naime, prvostupanjski sud taj iskaz ispravno ocjenjuje djelomično vjerodostojnim i to u dijelu koji je sukladan ostalim izvedenim dokazima (snimkama nadzornih kamera, iskazima oštećene M. i D. F.), dok ispravno otklanja dio iskaza tog svjedoka koji je suprotan materijalnim dokazima i to presudama prekršajnog suda, kojim iskazivanjem je svjedok očito htio bračni život sa oštećenicom prikazati funkcionalnim. Međutim, navedena okolnost (u nedostatku drugih dokaza koji bi potkrijepili žalbene navode optuženika o motivu ovog svjedoka da ubije oštećenicu svoju suprugu), ne dovodi u pitanje ispravnost utvrđenog činjeničnog stanja, s obzirom na sve ostale dokaze kojima su ispravno utvrđene odlučne činjenice, koje tvore zatvoreni krug indicija da su optuženici počinili kazneno djelo na način kako im je to izmijenjenom optužnicom stavljeno na teret.

8.13. Nije u pravu optužena S. K. da je činjenično stanje i nepotpuno utvrđeno jer da je prvostupanjski sud odbio dokazni prijedlog da se izvrši psihijatrijsko vještačenje optuženice na okolnost njezine ubrojivosti „u trenutku kada je govorila nepovezane riječi te nakon što je pokušala suicid u zatvoru.“ Na ovu okolnost prvostupanjski sud je naveo razloge u točkama 28., 28.1., 43.1. i 43.2., koje kao ispravne prihvaća i ovaj sud te se žalitelj na iste upućuje. Stoga je opravdano prvostupanjski sud kao vjerodostojan prihvatio iskaz svjedokinje S. C., dežurne liječnice na hitnom prijemu koja je iskazala da je optuženica vikala „Ubio ju je! On ju je ubio! Svima ću reći da ju je on ubio“ i da je ponavljala da je krvi bilo posvuda i na njoj i da joj je rekao da opere

krv te da je ona uzela Sanitar i čistila krv., s obzirom da je provedenim psihijatrijskim vještačenjem i njegovom dopunom utvrđeno da je optuženica u to vrijeme bila očuvane svijesti, bez znakova psihotične dekompenzacije ili teže intoksikacije.

8.14. Žalbeni navodi optuženog M. K. da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, jer da nije utvrđeno radi li se o izravnoj, neizravnoj namjeri ili nesretnom slučaju te da su „moguće ostvarena i obilježja kaznenog djela iz članka 112. KZ/11., odnosno članka 113. KZ/11.“, nisu osnovani. Naime, ispravno je prvostupanjski sud, iz svih izvedenih dokaza, utvrdio činjenično stanje te zaključio da postoji zatvoreni krug indicija koje upućuju da je optuženi M. K. svjesno i voljno, sa izravnom namjerom počinio kazneno djelo ubojstva oštećene Z. F. u čemu mu je optužena S. K. svjesno i voljno, dakle sa izravnom namjerom, pomogla poduzetim radnjama opisanim u činjeničnom opisu djela. Niti jedan od izvedenih dokaza ne upućuje na činjenično stanje različito od utvrđenog, kako to žalbom bez dodatne argumentacije smatra žalitelj temeljeći svoje zaključke samo na okolnosti da tijelo oštećenice nije pronađeno. Stoga, kako je ispravno zaključeno o postojanju zatvorenog kruga indicija na počinjenje kaznenog djela ubojstva iz članka 110. KZ/11. od strane optuženika te pomaganja u tom djelu od strane optuženice, žalbene navode optuženog M. K. ovaj sud nalazi neosnovanima.

9. Žalbenu osnovu odluke o kazni ističe državni odvjetnik u svojoj žalbi, za razliku od oboje optuženika, međutim s obzirom da su se optužena S. K. i optuženi M. K. žalili zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, ta žalbena osnova u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o kazni, sukladno članku 478. ZKP/08., pa je pobijana presuda ispitana u tom dijelu i po žalbama oboje optuženika.

9.1. Državni odvjetnik smatra da su izrečene kazne preblage te da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio sve okolnosti iz članka 47. stavak 1. KZ/11. Međutim, prvostupanjski sud uzeo je u obzir i ispravno ocijenio sve okolnosti iz članka 47. stavak 1. KZ/11., koje državni odvjetnik navodi u svojoj žalbi, a koje su detaljno opisane i ocijenjene u točkama 51.-52.1. Stoga je, protivno navodima žalbe državnog odvjetnika, prvostupanjski sud sve potpuno i pravilno utvrđene odlučne činjenice od utjecaja na vrstu i mjeru kazne, pravilno vrednovao, te je i po stajalištu Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, kao drugostupanjskog suda, optuženike osudio na primjerene kazne, u svemu pogodne za ostvarenje opće i posebne svrhe kažnjavanja.

9.2. Iako ispravno žalbom optuženi M. K. upire da mu prvostupanjski sud nije mogao otegotnim cijeliti izostanak kajanja, s obzirom na način obrane navedena okolnost, uz sve ostale ispravno ocijenjene okolnosti na strani optuženika, nije od utjecaja na visinu izrečene kazne.

9.3. Dakle, kazna zatvora od dvanaest godina optuženom M. K. za ubojstvo je primjerena, kao što je i adekvatna kazna zatvora u trajanju od devet godina, koja je izrečena optuženoj S. K. zbog kaznenog djela pomaganja u ubojstvu. Prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, sve naprijed pravilno utvrđene i ocijenjene okolnosti daju osnova za zaključak da će kazne zatvora odmjerene upravo u takvom trajanju u odnosu na oboje optuženih ostvariti sve zahtjeve generalne i specijalne prevencije.

9.4. Isto tako odluka prvostupanjskog suda o oduzimanju predmeta iz članka 79. KZ711., opravdana je i utemeljena na zakonu, jer su za izricanje ove sigurnosne mjere u konkretnom slučaju bili ispunjeni svi zakonski uvjeti.

10. Slijedom svega navedenog, žalba državnog odvjetnika i žalbe optuženika nisu osnovane, pa je na temelju članka 482. ZKP/08., riješeno kao u izreci ove presude.

Zagreb, 5. travnja 2023.

Predsjednica vijeća:
dr.sc.Tanja Pavelin, v.r.